

lystelsesafgift, naar de holdt Sammenkomster og Forestillinger for Medlemmer, men for paa ny at tilvejebringe dette tidligere bestaaende Forhold, som det har været Lovens Mening at opretholde, fremsætter jeg nu dette Lovforslag, som gaar ud paa, at der skal kunne dispenseres fra Lovens Bestemmelser overfor saadanne Foreninger, som afholder Forestillinger: Teaterforestillinger, Koncerter o. s. v., for deres Medlemmer, medens disse Forestillinger efter de paagældende Domme vilde blive erklæret for offentlige og falde ind under Loven om Forlystelsesafgift. Det bliver altsaa en Dispensationsbestemmelse, der gives, saaledes at saadanne Forestillinger, der som Led i kulturelt Arbejde eller i veldædigt Øjemed affholdes for en Forenings Medlemmer, kan fritages for Forlystelsesafgift, selv om de efter de nævnte Domstolsafgørelser kan erklæres for offentlige. Jeg tillader mig at anbefale dette Lovforslag paa det bedste til det høje Tings Velvillie. Det, der sker, er i Virkeligheden ikke andet end, at man sørger for, at Lovens Bestemmelser, saadan som de oprindeligt var tænkt, ikke kommer til at gælde for Foreninger i Fremtiden.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Normeringslov for Finansåret 1926—27*. Ved Udarbejdelsen af dette Forslag til Normeringslov er der fra de forskellige Ministerier sket Henvendelse til Finansministeriet om forskellige Omnormeringer indenfor Ministeriernes Omraade, Omnormeringer, der dels skyldes Ønsket om at bringe Normeringslovens Regler mere i Overensstemmelse med de forandrede Forhold, som Udviklingen har medført, og dels Ønsket om at benytte den Lejlighed, som den 5-aarige Regulering af Normeringsloven frembyder, og som netop falder i Aar, til at skabe mere rimelige Forhold indenfor de forskellige Normeringsordninger. Jeg kan godt sige, at man fra Finansministeriets Side har gjort sit bedste for at begrænse de Omnormeringer, der vilde medføre forøgede Udgifter, fordi jeg forstaaer, at Tidspunktet ikke er inde til at give frit Løb for alle de i og for sig vægtige Ønsker, som der kunde være indenfor Tjenestemændenes Kredse med Hensyn til at skabe Ændringer i de gældende Normeringsregler. Finansministeriet har overfor de andre Ministerier og ogsaa indenfor Finansministeriet selv hævdet dette Standpunkt og derved ogsaa opnaaet, at det Lovforslag, der nu fremsættes, i Virkeligheden er af meget begrænset Omfang. At en saadan Normeringslov ikke kan undgaa at

medføre noget forøgede Udgifter, tror jeg, Rigsdagen paa Forhaand er klar over, navnlig naar der er Tale om den Regulering af Normeringsbestemmelserne, som ifølge Lønningsloven skal foretages hvert femte Aar; men jeg gaar ud fra, at Rigsdagen ved nærmere at sætte sig ind i dette Lovforslags Regler vil forstaa, at det er et Lovforslag, der holder stærkt tilbage med Hensyn til de Krav, der stilles, og at der i Virkeligheden fra Administrationernes Side er udvist megen Resignation ved at give Tilslutning til, at Forslaget ikke gaar videre end det foreliggende.

Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der er visse Normeringsforanstaltninger, som tilsyneladende betyder en Udgift, men som ikke i Realiteten bliver en Udgift. Det indtræder f. Eks., naar man i en eller anden Etat rykker en Assistentstilling op til en Kontrolørstilling, men samtidig omdanner en Assistentstilling til en Kontoriststilling f. Eks. Det er en Bestræbelse, som findes indenfor adskillige af de større Etater, idet de mener, at adskilligt Arbejde, som nu udføres af Assisterter, i Virkeligheden kan udføres af Kontorister, af underordnet Kontorpersonale, medens vedkommende Etat samtidig føler en stærk Trang til at have mere virkeligt kontrollerende Personale indenfor sine Rammer. Nu er det saadan, at saadanne Oprykninger af Assistentstillinger til Kontrolørstillinger fremkommer paa Normeringsloven som en forøget Udgift, medens det ikke samtidig fremtræder paa Normeringsloven, at Udgifterne bliver formindsket ved, at en Assistentstilling erstattes med en Kontoriststilling. Men i Virkeligheden sker der ingen egentlig Udgiftsforøgelse, det fremtræder blot ikke helt klart i dette Forslag, som kun befatter sig med Omnormering af de paagældende Stillinger. Jeg har villet nævne dette for at præcisere, at selv om det kunde synes, at visse Omnormeringer i det foreliggende Lovforslag vilde medføre visse Udgifter; saa er det paa adskillige Omraader saadan, at disse Udgifter spares paa en anden Konto, det kommer blot ikke frem paa selve Normeringsloven, men det kommer frem paa Finansloven. Jeg skal i øvrigt ikke paa dette Tidspunkt komme ind paa Detailler med Hensyn til de Forslag, der foreligger i Normeringsloven, idet jeg gaar ud fra, at dette Lovforslag som sædvanlig vil blive henvist til Behandling i Lønningsudvalget. Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.